11/05/2021

PS Antonie a oficiat o slujbă de pomenire pentru victimele lagărului de concentrare din Bălți

Episcopul de Bălți a oficiat sâmbătă un parastas pentru sufletele eroilor români și ale tuturor celor decedați în 1944 în Lagărul de concentrare nr. 33 creat de ocupanții sovietici la Bălți. Zecii de mii de prizonieri au murit în lagăr sau au fost deportați de acolo în Siberia. Majoritatea erau români.

Comemorarea a fost organizată de Asociația pentru Conservarea Patrimoniului Cultural din Bălți și s-a bucurat de participarea domnului Octavian Țâcu, deputat în Parlamentul Republicii Moldova.

Episcopul a vorbit despre datoria de a cunoaște istoria adevărată a neamului, în mod special momentele dramatice precum deportările staliniste în Siberia și Kazahstan, foametea organizată de autoritățile sovietice, care a făcut sute de mii de victime, colectivizarea forțată și distrugerea morală a societății prin înlocuirea valorilor naționale și creștine cu surogate ideologice, în încercarea formării unui om nou, sovietic: omul fără Dumnezeu.

Vera Albu, fiica unui prizonier al lagărului, a declarat pentru TVR Moldova despre tatăl ei:

„El a fost aici în lagăr şi tare a fost chinuit. Mama o singură dată a venit la dânsul. A vândut pardesiul și a făcut de mâncare, să-i dea să mănânce și n-o mai ajuns mâncare la tata. Și-au bătut joc aici de toate naționalitățile: și de rușii lor, și de ucraineni și de toți.”

„Aici unde ne aflăm noi este una din multiplele gropi comune, care au fost lăsate de structurile NKVD-iste pe teritoriul orașului Bălți. Dacă aș putea spune o cifră mai exactă, este vorba de 66-67 de gropi comune”, a spus și Mihai Verhovețchi, președintele Asociației pentru Conservarea Patrimoniului Cultural din Bălți.

Lagărul de concentrare nr. 33 din Bălți a fost unul dintre cele mai mari lagăre ale armatei sovietice și a funcționat între 16 iunie și 10 octombrie 1944. A fost înființat la marginea orașului Bălți, într-o zonă mlăștinoasă din lunca Râului Răuț și a devenit mormânt pentru mii de soldați români.

Cu o suprafață de 3 hectare, lagărul a primit între 20.000 și 50.000 de prizonieri, majoritatea români, dar și soldați germani, maghiari, precum și prizonieri de alte etnii: cehi, slovaci, croați, sârbi, italieni. Aceștia au murit de foame, din cauza

condițiilor precare de igienă și a lipsei de medicamente.

Alții au fost deportați și au murit în lagărele din Siberia sau din Kazahstan. Cei care au rămas, în vara anului 1944, au fost duși în mlaștină și puși să sape șanțuri lungi, apoi au fost împușcați și înmormântați de soldații NKVD, agenția sovietică ce se ocupa de poliția politică.

În 7 mai 1992 a fost instalată o troiță din lemn pe locul fostului lagăr de concentrare sovietic.

Foto credit: Episcopia de Bălți

basilica.ro